

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೂಲ:
ಅಬ್ದುಲ್‌ರಜಾಕ್ ಗುನಾರ್
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಎಸ್. ದಿವಾಕರ್

ಕೆಲೆ: ಮುರಳೀಧರ ರಾಠೋದ್

ಮೀದನಿಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತಾನು ಯಾವತ್ತಿನಿದಲೂ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಬಿಟ್ಟಿರುವಂತೆ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಬದುಕು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ತಲ್ಲಿಣವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಚಿಸಿ ಅಂಚಿಸಿ ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ಶಾಲಿಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾತ್ರಿಯ ರಹಸ್ಯ ಗುಸುಗುಸುವೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಗರವನ್ನು ಬಡಾವಹಣಗಳಿಂದ ಚೀರ್ಪುಡಿಸಿದ್ದು, ಸದಾ ಜನರಿಂದ ಗಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಜೊಗು ಪ್ರದೇಶದಿಂದಲೇ ಆ ಗುಸುಗುಸು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತೇದು ಅವನಿಗೆ ಗೂತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಅಂಗಡಿ ಇದ್ದಢ್ಣ ನಗರದ ಬಡಾವಹಣಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ; ಒಳ್ಳೆ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಜಾಗದಲ್ಲಿ. ಹಮೇದ್ ಕೆಲಸಗಾರರು ಬೆಳ್ಗಾಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಂಗಡಿ ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದು. ರಾತ್ರಿ ಎಮ್ಮೋ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಒಣಿಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೂ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಇದೆ ಜೀವನವೇ ಅವನನ್ನು ಹಾದು ಹೊಗುತ್ತಿತ್ತಿನ್ನಿಂದು. ಒಳ್ಳೆಯ ವ್ಯಾಪಾರವಾಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದ ಅವನು ಗಿರಾಕಿಗಳ ಜೊತೆ ಮಾತಾಪತ್ರ, ತಮಾವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ತುಂಬ ಹಾಲಾಕಿನಿಂದ ತನ್ನ ಸರಕನ್ನು ಮಾರುವುದರಲ್ಲಿ ಸುಖ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ಆಮೇಲೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ದಂಡುಹೋಗಿ ಶಿರವೂ ಗಲ್ಲಾ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೂ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದ ಬಾಳಿನ ಮೇಲೆ ಕುಸಿದು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದು.

ಒಂದು ಸಂಚೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನು ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದವನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ಆ ಹುಡುಗಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದಳು. ಅವನಾಗಲೇ ಏರದು ಬಾರಿ ತೂಕಡಿಸಿದ್ದ —ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ತೂಕಡಿಸುವುದು ಅಪಾಯವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಭಾರಿ ಕೈಯಿಲ್ಲ ತನ್ನ ಶುಕ್ಕಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದೆ ಬೆಳ್ಳಿಬಿದ್ದು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ. ಹುಡುಗಿ ಅವನ